

جهان روزه والدز
ملک

- الف) عبارت ها و شعرهای زیر را معنی کنید.
- ۱ چشم ما را ضیای خود ده و ما را آن ده که آن به و مگدار ما رله که و مه .
 - ۲ چشم ما را با فخر خود روشن در دن و بزمان چنین بدله به بقیی است و ما را بندان حوزت لجه وجود و علی ای همای رحمت توجه آبی خدا را / که به ما سوافکنیدی همه سایه ی همای را علی ای ستاره رحمت الهی ، تعالی مده لعف و بخشش الهم هستی رسای لعف خود را بر هدی موجود است (۸۰
 - ۳ بر او راست خم کرد و چپ کرد راست / خروش از خم چرخ چاچی بخاست رسیده راهی پی ماب سی دست چپ خود را راست و دست راست خود را خصم درد خردیده (زیمان) بخاست .
 - ۴ سزد گر بداری هرش در کنار / زمانی بر آسایی این کلیزار سزا او را سبب خود را در اعوس بلیرک وزمانی (زجبلید) سوده باشی .
 - ۵ «شلخته درو کنید تا چیزی بگیر خوشچین ها بیاید» در درود (سن) سخت لیری نلندر تا چنیز کلید نازندان بیارد . (نازندان) هعم بمهه (زیرند)
 - ۶ فلک باخت از سهم آن جنگلکنگ کلکیو سهمگیگن چنگ شیر و پلنگ دسمان از ترس ران چند ریش تغیرید زیر اسد پهلوانان سلبن است .
 - ۷ پرید از رخ کفر در هند رنگ / تپیدند بمالخواه ها در فرنگ از ستد خند ران (دو بعلوال) بیاندان رت سیدند و سی خانم ها در لشونها عبور یافت
 - ۸ راه پیايان را به رویمان باز گذاشتند / و از سایه های آبی رخارهای سرخ فرو ریخت هارا بعید نمودند و همایشمهای دسمان از اسمان بیارمیان بیتب خروجی رزند .
- ب) واژه های مشخص شده را در متن های زیر معنی کنید.

- ۱ - به دو چشم خون فشام هله ای بنیم رحمت / ۲ - کمان به زه را به بازو فکند . / ۳ - چو سوفارش - انتفای سر

آمد به پهنهای گوش / ۴ - تهمتن بد و گفت بر خیره خیر / ۵ - به سوی هزیر زیان کرد رو / ۶ - با حال

بیصفور (بد) سیو در نه لچايد

استیصال پرسیدم / ۷ - آن وقت از برده های جدید سان دید / ۸ - ماه ایارش ، آواز ماست .

عیون (زجل) لسی خرآد

- ۳) درک مطلب ، شعر زیر را بخوانید و به پرسش های آن پاسخ دهید .
بر دهاتش زنجیر بستند / دست هایش را به سنگ مردگان آویختند / و گفتند: تو قاتلی / از تمام بندرگاه هایش راندند / زیبای کوچکش را روی دند / و گفتند: تو آواره ای / ای خونین چشم و خونین دست / به راستی که شب رفتند است / نه اتاق تو قیف ماندنی است / و نه حلقة های زنجیر / نیرون مُرد ، اما رُم نمرده است / با چشم هایش می جنگد

- ۱ نام این شعر چیست؟ شاعر آن کیست؟ ازد اسماں / محدود درویش
- ۲ مقصود از «سنگ مردگان» در مصراج دوم چیست؟ سنگ تلنخ
- ۳ منظور از «زیبای کوچکش را روی دند»: چیست؟ تعزف ملسعنی
- ۴ لقب شاعر این متن چیست؟ شاعر فلسین

- ۵ مقصود از «نیرون مُرد ، اما رُم نمرده است» و «با چشم هایش می جنگد» چیست؟ هم نیون را دشمن آن ظالم روم از من رویت اما رم بایه واسطه ملسلی نیز نزد های جا خواهد ماند . رها (۲) با ادایی مبارزه می کند . (۴۰)

د) دانش های ادبی

دو نمونه از آثار حماسه‌ی مصنوع را نام ببرید. جمله‌ی حیدری (۱۳۵۰)، خواران نامه (۱۳۵۰)
در بیت زیر چه آرایه‌ی ادبی به کار رفته است؟ مشخص کنید. **واح آرایی (۱۳۵۰)**، خوز (۱۳۵۰)

«خیزید و خز آرید که هنگام خزان است / باد خنک از جانب خوارزم وزان است»

آثار زیر از چه کسانی است؟

ب) بچه‌های آسمان: **محمد مجیدی**

الف) زادالعارفین:

د) سووشون: **سیمینا**

ج) سالاری‌ها: **بنی رگ علوی**

دو گونه‌ی رایج ادبیات نمایشی: ۱- **ضلع‌نمایی** ۲- **نمایش‌نمایی** است.

در جمله‌ی زیر چه آرایه‌ی ادبی به کار رفته است؟ **تَشْخِيص (۱۳۵۰)**، پارادوکس (۱۳۵۰)

«غرش باد آوازهای خاموشی را افسار گسیخته کرده بود.»

محمدعلی جمال زاده را آغازگر سبک **تَشْخِيص** (۱۳۵۰) معاصر و پدر **حداسیان** (۱۳۵۰) دانسته‌اند.

۵) خود آزمایی

در عبارت «بر کشته‌های ما جز باران رحمت خود مبار» مقصود از «کشته‌ها» چیست؟ **اعمال**

تو قلب سپه را به آین بدار / یعنی چه؟ **تَوْهِيرُ لِزَفَرْهَا نَذْهَرِي رَاحْفَيْ حَفَّا كَبِيزِ**

در شعر «تو را **میر خوانم**» مقصود شاعر از جمله‌ی «ما این را باز گذشته به ارث می‌بریم» چیست؟

عَصْمَتْ وَرَرَى كَسْوَرَى سَلَى نَسِيفَةَ تَلَاثَتْ، يَسْتَدَارُ وَرَنِيجَهْ مَرَدَمَ اسَّتْ

عبارت‌های کنایی زیر را معنا کنید.

رنگ شب پریده / برنج این ولایت بهش نمی‌ساخت / سماق مکیدن / سردی و خشکی از سرتا پایش می‌باریزد

تَسِيدِه لَهْ ۱۳۵۰ نَسَازَهَا لَهْ ۱۳۵۰ نَسْتَرَهَا لَهْ ۱۳۵۰ بِعَاصِه بُورَدَه ۱۳۵۰

زیتون نماد چیست و نشانه‌ی کدام کشور است؟ **نَهَادِ صَلْعَ وَ دُوْسَتَهِ (۱۳۵۰)**، فلسفهن (۱۳۵۰)

عبارت «از ماست که بر ماست» در چه موردی به کار می‌رود؟ **دَرَهْرَدَهِ لِهَ شَفَعَهِ، لِزَرَدِيلَهِ**

خُودِ اسَبِ بَيْنِدِهِ

و) حفظ شعر.

ایيات زیر را کامل کنید:

«بَرْخِيزْ وَ مَخُورَ غَمْ جَهَانِ گَذَرَانِ

بَيْشِينِ وَ دَهْمِيِ بِرْسَادَهَانِ لَهْزَهَانِ

بِيْهَتْ حَوَالَهِ بِأَهْمَادَهِ حَبَلَهِ كَارَهَانِ

جای نقطه‌ی چین را پر کنید:

«خلق چو مرغاییان... زاده زدِ بایی. جان / کی کند این جا مقام مرغ کز آن بُحُر خاست»

«در طبع جهان اگر وَهَانِی بودی / نوبت به تو خود بَنَاهَدِهِ از دگران»